

F. t. l. om overformynderiet.

effektiv garanti imod, at der stilles urimelige rentekrav fra overformynderiets side.

Reglerne i stk. 7 om afgørelse af sager om relaxationer og rykninger og gældsovertagelse vedrørende prioriteter er udformet på grundlag af de nugældende regler for lånebestyrelsen i København. De udenbys lånebestyrelser har hidtil skullet deltage i afgørelsen af alle, selv uvæsentlige og utvivlsomme sager, og disse sager er gennem den heraf nødvendiggjorte korrespondance ofte blevet forsinket urimeligt.

Bestemmelsen i stk. 8 om adgang for overformynderiet til at beregne sig en provision i det omfang, lånemarkedet tillader det, men dog højst 2 pct., er ny. I § 4, stk. 1, nr. 2 i loven af 1868 var der foreskrevet en provision på 1 pct. ved nye lån af overformynderiets udenbys afdeling, men denne provision bortfaldt ved lov nr. 43 af 1. april 1889; da en sådan provision er tilladt for andre långivere, jfr. lov nr. 285 af 3. juli 1942 om renten af udlån mod pant i fast ejendom, forekommer det urimeligt, at overformynderiet ikke har samme stilling i denne henseende. Når overformynderiets udlånsvirksomhed genoptages, vil provisionen kunne betyde nogen indtægtsforøgelse for overformynderiet.

Til § 8.

Bestemmelsen svarer til § 5, 1. og 2. punktum i loven af 1868.

Til § 9.

Overformynderiets indlånsrente blev ved § 6 i loven af 1868 bestemt til 4 pct. årlig, men kan ifølge lovene nr. 99 af 10. april 1895 og nr. 142 af 14. april 1920 ændres ved kgl. anordning, dog at den ikke kan sættes højere end til 4½ pct. årlig. Renten foreslås fremtidig fastsat af justitsministeren eller af overformynderiet indenfor de af justitsministeren angivne rammer.

Da de i overformynderiet indestående midler er af meget forskellig karakter, vil det kunne være naturligt at fastsætte renten forskelligt efter arten af de bestyrede midler. Medens umyndiges midler og båndlagte midler normalt indestår på bestemt tid eller på livstid, indestår midler tilhørende borteblevne og fraværende personer i virkeligheden på anfordring, idet disse midler løsgøres, så snart de pågældende melder sig. Med hensyn til de i § 25, stk. 4 i lov nr. 397 af 12. juli 1946 om borteblevne nævnte midler er det endda på forhånd givet, at de kun skal indestå på anfordring en ganske kort tid. Der vil herefter kunne være grund til at fastsætte en lavere rente

for sådanne midler, som af overformynderiet kun i begrænset omfang kan anbringes fast.

Forsåvidt angår midler, der af vedkommende kontohaver eller værge begæres holdt disponible til senere køb af værdipapirer, har justitsministeriet allerede ved skrivelse nr. 325 af 16. oktober 1942 bestemt, at der ydes en lavere rente, hvis størrelse fastsættes af overformynderiet.

Til § 10.

Bestemmelsen svarer til § 3, stk. 3, (nr. 2) i loven af 1868, dog at det foreslås udtrykkelig lovfæstet, at kontohaverne har adgang til i overensstemmelse med de af justitsministeren herom fastsatte regler at erhverve værdipapirer for beløb, som fremkommer ved indfrielse eller udtrækninger. Herefter er der adgang til for indsatte rede penge inden 1 måned fra indsættelsesdagen at indkøbe værdipapirer, ligesom det kontante provenu, der fremkommer ved udtrækning eller indfrielse af eller afdrag på værdipapirer, ikke indgår under massebestyrelsen, når der inden 1 måned fra udtræknings- eller indfrielsesdagen eller afdragets forfaldsdag er fremsat begæring om indkøb af nye værdipapirer for provenuet. Dette kan også, ligesom indsatte rede penge, begæres holdt disponible til senere anbringelse i værdipapirer, jfr. justitsministeriets skrivelse nr. 325 af 16. oktober 1942.

Til § 11.

Bestemmelsen svarer til § 5, 3. punktum i loven af 1868.

Til § 12.

De i paragraffen indeholdte regler har ikke hidtil været lovfæstet, men stemmer i det væsentlige med den praksis, der i tidens løb er fastlagt gennem de af justitsministeriet truffne afgørelser. I tilfælde af at kontohaveren er umyndig, afgiver værgen erklæring på kontohaverens vegne.

Til § 13.

Reglen, der går ud på, at overformynderiet er legitimeret til at disponere over særskilt bestyrede værdipapirer, stemmer med gældende praksis, men har ikke hidtil været lovfæstet.

Til § 14.

Administrationsgebyrets størrelse har hidtil været lovbekræftet, jfr. § 4 i loven af 1868. Administrationsgebyret dækker nu kun ca. 22 pct. af overformynderiets udgifter, og der kunne for så vidt være anledning til